ANUL XI. No. 1268 — 6 PAGINI 6 LEI — Luni 13 Noembrie 1933

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Telefon direcţie 3.26.60

Apare în fiecare LUNI, MIERCURI şi VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI.
Directori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon redacţie şi provincie 3.26.69
Telefon administraţie 3.26.60

Orbesc boxeurii...

Din fericire, nu la noi.

Atunci când a vrut să aibe şi el un accident, boxul nostru şi-a procurat un accident mortal. Pe nefericitul Dumitrescu. Nu era de prestigiul lui să se încurce cu câteva orbiri fără importanţă...

Şi de atunci, singurele accidente dela noi în materie de văz au fost acelea că boxeurii noştri nu şi-au văzut niciodată lungul nasului, pretinzând burse imposibile şi oferind în schimbul zecilor de mii de lei cari li s'au plătit, bâjbâeli pugilistice de analfabeţi cu o singură calitate. Aceia de a se bate ca chiorii...

Ştirile în legătură cu cele câteva cazuri de orbire a boxeurilor, ne vin din străinătate:

In Franţa, Heintz care deţine o recentă victorie la puncte asupra lui Locatelli va urca treptele ringului pentru ultima oară zilele acestea.

Suferind de ochi, Heintz îşi va respecta ultimul său angajament. întâlnind la Lille pe campionul belgian Cornelis. Doctorii se tem însă că şi-ar putea pierde vederea chiar pe ring.

La Edimburg, mijlociul negru Len Johnson, a fost învins de curând la puncte de Jim Winters. La sfârşitul matchului, Johnson a venit în mijlocul ringului, a ridicat obosit mâna cerând să se facă linişte şi a anunţat împleticindu-se că matchul cu Winters este ultimul său match şi se teme că-şi va pierde vederea.

De atunci, starea lui s'a înrăutăţit. Şi sunt serioase temeri că învingătorul lui Len Harvey şi a celor mai buni mijlocii europeni, va orbi.

La Liverpool, una din cele mai bune muşte engleze — Billy Baker — a orbit de curând.

Exemplele ar putea să fie înmulţite. Este inutil însă. Şi pentru box, şi pentru deprimanta atmosferă pe care o creiază.

Pe temeiul lor însă, ar trebui să se monteze o reacţiune care să izoleze cel puţin boxul nostru de accidentele acestea cari în străinătate sunt destul de dese.

La sfârşitul fiecăreia din ştirile cari ne-au anunţat starea lui Heintz, a lui Johnson sau a lui Billy Baker, telegramele au adăugat un supliment de informaţie stupidă: «*S'a deschis o anchetă*». O anchetă federală, bine înţeles. Ca să constate ce? Că atunci când li s'a dat autorizaţia să boxeze, şi Heintz şi Johnson şi Baker erau bolnavi? Că sacâzul, sângele şi apa depe ring le-au înrăutăţit situaţia? Şi că astăzi nu li se mai poate veni într'ajutor în niciun fel?

Fiindcă de măsuri nu poate să fie vorba.

La noi, ca şi în străinătate, există o solidaritate oficială care va scoate din cauză pe aceia cari vor rămâne pe conştiinţă cu ochii definitiv întunecaţi ai celor trei nefericiţi. Nu va avea nimeni miopia să nu-l vadă, oricine va fi anchetatorul celor trei accidente, pe medicul care a constatat leziunile depe retinele celor trei boxeuri şi s'a lăsat totuşi convins de interesele organizatorului sau de milogeala boxeurilor poate — constrânşi de lipsuri să boxeze — zicând «DA!», atunci când avizul său de specialist ar fi trebuit să opună un categoric «Nu!»

Sancţiuni totuşi nu se vor lua.

Fiindcă este în tradiţia anumitor anchete să constate numai faptul. Fără să identifice pe vinovat. Şi fiindcă impresionantul «*S'a deschis o anchetă*» presupune pretutindeni în cetatea solidarităţii oficiale o completare care pe iniţiaţi îi face întotdeauna să zâmbească. «*S'a deschis o anchetă... ca să nu se spună că nu s'a făcut ceva*».

In realitate însă ancheta este terminată odată cu instituirea ei.

Nu vom auzi deci de sancţiuni.

Pentru noi, cele trei accidente ar trebui totuşi să constituie un avertisment. Federaţia de box dispune de un întreg pluton de medici. La fiecare reuniune importantă, plutonul acesta se aliniază cot la cot în primele rânduri de bănci, transformând litoralul ringului într'un fel de lazaret în care până astăzi, n'a căzut încă vre-un accidentat.

Oricâtă competenţă le-am presupune numeroşilor laureaţi ai F. R. B.-eului cu specialitatea pe legitimaţii: medic, este mai precaut totuşi să le-o utilizăm preîntâmpinând accidentele. Decât aşteptându-le.

Şi fiindcă, pentru slăbiciunile estetice ale câtorva oficiali, tot sunt puşi boxeurii să se desbrace ca să fie cântăriţi, n'ar fi rău să se facă în acelaş timp şi o triere medicală cât mai minuţioasă.

Ca să nu ne trezim acum când boxul trăeşte din scâncelile dela Barascheum şi Constructori, cu câteva accidente cari să-i mineze şi cele din urmă perspective de întremare.

GEORGE FULGA

Săptămâna

Nici nu se putea ca prăbuşirea instantanee a guvernului să nu se repercuteze şi asupra mişcării noastre sportive. Şi veţi cere desigur să vă indic legătura dintre politică şi sport care să legitimeze o astfel de afirmaţie. Răspunsul, e drept, pe ocolite, ar putea fi următorul: dar ce legătură este între lună şi maree?...

Cert este însă că sportul a marcat perturbări intense şi de o variaţie atât de complexă, încât nu se poate găsi o cauză mai verosimilă decât acea a întâmplărilor politice în curs de desfăşurare... Căci în fond, si non e vero...

Inceputul a fost Sâmbătă, într'o reuniune pugilistă de cartier, în care un tânăr amator, după ce a primit plocon o victorie la care nu s'a aşteptat, şi-a knock-outat adversarul nedreptăţit şi ca o supremă recompensă a purces să-i scoată şi profesorul din circulaţie şi asta desigur pentru a termina definitiv cu întreaga speţă. A avut însă ghinion, terminându-şi victoria pe podea. Un lucru e însă sigur: dacă juriul n'ar fi fost pripit în judecată şi ar fi chibzuit înainte de a-şi spune păsul, încăerarea de pe ring ar fi fost cu siguranţă evitată şi săptămâna sportivă ar fi debutat într'o zodie mai fericită. Insă pe semne că aşa a fost să fie...

A doua zi dimineaţă seria a continuat la velodrom, unde pe un soare primăvăratec reuniunea motociclistă a fost amânată din cauza timpului... nefavorabil. Cel puţin aşa a fost motivată amânarea pentru uzul celor câteva duzini de spectatori, cari s'au resemnat să urmărească gratuit o foarte reuşită ştafetă dealungul Capitalei.

Continuarea a fost după amiază, atât în Capitală, cât şi în restul ţării. La Romcomit de pildă, o partidă în care ori ce dubiu era permis în afară de cel asupra câştigătorului, a adus puhoi de lume, adevărat potop pe timp senin. Şi o victorie echipei orădene, după ce gazda a avut de nu ştim câte ori prilej să-şi ruşineze oaspele cu o înfrângere neconcentată. Manierele elegante au stat însă — la Romcomit — întotdeauna deasupra micilor interese de moment. In timp ce Unirea Tricolor nu s'a jenat să continue la Tg. Mureş demonstraţia începută mai de mult, şi prin care tinde să-şi convingă partizanii dela Bucureşti că footballul clasic nu se poate juca decât în Transilvania, unde de altfel a devenit, dela o vreme, plenipotenţiar al sportului regăţean. Asta n'a împiedicat însă pe ceilalţi doi reprezentanţi ai lui, Venus şi C. F. R. să rateze victorii sigure (teoretic vorbind) şi să contribue, cu cât le a fost posibil, la încâlcirea unui clasament care pe zi ce trece se înoadă mai rău.

Rugby-ul însă, pentru care situaţiile clare au fost întotdeauna o necesitate inexorabilă şi-a desemnat doi finalişti pentru un singur titlu şi şi-a ales un judecător unic peste tot ce va produce mai interesant, de aci într'un an în materie de bătae, scandal şi celelalte. Şi cum recolta este — de obiceiu — supra abundentă în această materie, martirajul noului ales trebue glorificat înainte de a începe...

L. ROŞIANU

O nouă legiferare a footballului profesionist în România

Se vor da puteri deosebite contractelor dintre cluburi şi jucători. O delimitare precisă a amatorismului

Odată cu înfiinţarea Rombolului, întreaga legislaţie a footballului românesc a fost înoită.

Acolo unde pe vremurile eroice, domnea soluţia bunului simţ, care de cele mai multe ori devenea un fel de soluţie a bunului plac, s'a adus ordine, introducându-se pentru fiecare caz norme precise de procedură şi mijloacele unei echitabile judecăţi de fond.

După cum am mai avut ocazia să afirmăm întreaga legislaţie a federaţiei noastre nu cuprinde nimic original, ci traduceri după regulamentele Italiei şi Franţei. Facem această constatare cu un singur scop şi anume: întrucât în regulamentele noastre actuale se găsesc enorm de multe lacune, răspunderea nu este a traducătorilor...

Au trecut trei ani de când footballul românesc are o legislaţie nouă. Am avut deci timpul necesar să-i urmărim efectele şi în deplină cunoştinţă de cauză, să facem următoarea afirmaţie:

Nepotriviri serioase între stările de fapt şi prevederile regulamentului, provoacă extraordinare complicaţii grupărilor şi jucătorilor.

Avem astăzi jucători plătiţi, cu dreptul de a semna contracte, grupări cari au libertatea de a întrebuinţa profesionali, de a le plăti sau nu salarii...

Intr'un cuvânt, libertinajul cel mai pronunţat caracterizează astăzi raporturile între grupări şi jucători. Numai că deoparte şi de alta s'au comis abuzuri, iar regulamentele s'au dovedit inaplicabile, într'o serie foarte mare de cazuri creiate de practica de toate zilele.

Şi federaţia pare să se fi convins de acest anacronism... De altfel suntem informaţi că

SE LUCREAZA LA O MODIFICARE RADICALA A REGULAMENTULUI DE LEGITIMARE.

După indicaţiunile comisiei de transferări, care s'a trezit în faţa unor cazuri nesoluţionabile din lipsă de texte, se lucrează la un nou regulament de legitimare.

Principiul libertăţii profesionalismului va fi menţinut. I se va creia însă un nou cadru de existenţă.

In primul rând, contractul cu toate clauzele federale va căpăta forţă executorie.

Cluburi şi jucători vor trebui să respecte contractele.

Aceasta înseamnă că se va preciza posibilitatea de reziliere în detrimentul grupărei sau jucătorului. Practic un jucător cu un contract reziliat, va căpăta întreaga libertate de acţiune, adică va putea fi transferat indiferent de epoca în care se va stinge angajamentul.

E lesne de înţeles că dându-se contractului o forţă proprie, în sensul că va fi act oficial, vor fi scutiţi de carantină jucătorii cari pe lângă noul contract, vor avea şi consimţământul vechii grupări. Nu vom mai avea deci un caz Albu sau Creţeanu, când Venus şi Juventus nu pot întrebuinţa jucătorii, după ce au plătit sume importante pentru extrădările lor.

Nu va mai fi nevoie nici de înmulţirea studenţilor la contrabas pentruca un club să-şi poată întrebuinţa achiziţiile.

URMARI CARE NU VOR INTARZIA

Anumite stări de fapt, cari există şi evoluează în văzul tuturor, vor fi încadrate în texte de regulament.

Profesionalismul va deveni o instituţie serioasă, consolidată prin legi cari vor sta la dispoziţia forurilor speciale ce se vor creia.

De aci şi cealaltă consecinţă: însănătoşirea amatorismului.

Căci, orice s'ar spune, amatorii noştri numai amatori nu sunt.

Când delimitarea între profesionali şi amatori va fi categorică şi «coktailul» actual va dispare, o comisie de disciplină, va impune celor cari pretind că poartă haină de hermină, s'o poarte tot timpul, nu să renunţe la ea pentru circumstanţă.

b.

Carnera, poate să fie învins?

Da... şi iată cum; — de Léon Sée, ex-managerul campionului mondial. Un boxeur necunoscut şi un antrenament edificator

In «L'Intransigeant», ex-managerul campionului mondial la toate categoriile, iscăleşte următorul articol, pe care — pentru interesul pe care îl reprezintă — îl traducem în întregime.

Chestiunea la ordinea zilei este următoarea: există un boxeur de categorie grea capabil să-l învingă pe Carnera?

După părerea mea, problema este pusă rău, astfel. Ar trebui mai degrabă să se întrebe: există un boxeur care să ştie «cum» poate fi învins Carnera?

Fiindcă valoarea unui boxeur nu este ceva absolut. Dimpotrivă. E ceva relativ. Un boxeur, de pildă, poate să fie excelent în faţa unui adversar care atacă şi slab în faţa unui om care boxează în defensivă. Kid Francis şi Young Perez sunt dovadă.

Aş putea să citez şi alte exemple asupra relativităţii stilurilor, cari să dovedească precis că «o linie» nu există în box.

A poate să-l învingă pe B... B poate să-l învingă pe C... şi C. să-l învingă pe A...

Orice boxeur poate să fie învins. Cel mai reputat om are un punct slab. Toată arta este să descoperi acest punct şi să adopţi tactica cea mai fericită.

Iată un exemplu edificator.

JOE SEKYRA

Sunt de atunci doi ani.

Carnera se antrena pentru primul său match cu Sharkey. Organizasem un câmp de antrenament la 30 de kilometri de New-York. La Long Beach.

Intotdeauna am găsit foarte greu sparring-partners pentru Carnera. Greii de valoare preferau să-l întâlnească în matchuri, fiindcă actualul campion mondial făcea întotdeauna reţetă. Iar greii de mâna doua îi erau în general mult prea inferiori, pentru a-l sili să se întrebuinţeze.

Intr'o zi, un boxeur veni să-mi ofere serviciile sale.

— Cred că vă voi putea fi de folos îmi spuse el.

— Dar d-ta eşti prea uşor! obiectai eu. Faci impresia să fii semigreu. Ceiace înseamnă că ai 40 de kilograme mai puţin decât Carnera.

— Greutatea n'are nici-o importanţă, replică acesta. Nu este deci cazul să vă îngrijiţi de mine. Voi putea să mă apăr şi singur.

Acceptai cu oarecare neîncredere.

Când Carnera îl văzu pe noul său camarad de antrenament, îmi spuse:

— Tocmai pe acesta l-ai găsit? De ce nu o muscă? Nu-mi va rezista nici douăzeci de secunde!

D. LEON SEE

La prima întâlnire, era de faţă — ca de obiceiu — un public foarte numeros.

— Câte rounduri facem? întrebă noul venit.

— D-ta câte speri? îl ironiză Carnera.

— Câte vrei. Trei, patru, cinci...

Italianul îmi făcu cu ochiul voind să înţeleagă: «Fii gata să-l aduni după jos».

Increderea de la început a lui Carnera începu însă să facă loc unei oarecari nelinişti când, după un minut, gigantul băgă de seamă că nu reuşise să lovească o singură dată. Zâmbetul său dispăruse. Incepu să lovească mai iute şi mai tare.

Adversarul însă îi eschiva directele şi crochetele cu o uşurinţă de necrezut. Ba uneori, chiar prea des uneori, contra cu o precizie matematică.

Primul round se termină.

In timpul pauzei, Carnera se arătă foarte rău dispus.

— Asta nu poate să mai meargă rânji el.

A doua repriză însă, fu la fel cu prima. Cu diferenţa că gigantul atacă şi mai furios şi că încasă tot ceiace voi, sau mai degrabă, tot ceiace nu voi.

La sfârşitul roundului, Primo îşi aruncă furios mănuşile.

— Nu vrei să mai facem o repriză? îl întrebă noul său tovarăş de antrenament.

CARNERA IŞI POATE PIERDE TITLUL

Sparring partnerul acesta al lui Carnera se numea Joe Sekyra. Un semi-greu din seria doua, al cărui nume nici nu figurează în «Anuarul» american, şi al cărui palmares cuprinde numeroase înfrângeri.

Era însă un boxeur foarte inteligent, a cărui gardă şi mai ales tactică anihilau formidabilele avantagii naturale şi incontestabilele calităţi ale gigantului.

— M'a ridiculizat o recunoscu însuş Carnera, când proasta dispoziţie din timpul matchului de antrenament, îl părăsi.

Şi totuşi, italianul este un campion de clasă, capabil să învingă cei mai buni boxeuri, şi al cărui box este aproape perfect.

Dar, tocmai acest «aproape» este cheia problemei. Perfecţiunea nu există în lume.

Campionul lumii la toate categoriile, poate deci să fie învins.

Chestiunea care se pune este însă următoarea: Unul din viitorii săi adversari va fi un Sekyra oarecare care să adopte, sau care să aibe un manager atât de iscusit încât să-l facă să adopte metoda — foarte simplă — care să-i aducă victoria?

Este foarte probabil.

Şi în ziua când se va proceda astfel, titlul mondial la toate categoriile va putea trece în mâinile unui quasi-necunoscut.

LEON SEE

D. Gr. Caracostea. judecător unic al dezordinelor din rugby

Importante hotărâri ale adunării generale de eri

Eri a avut loc adunarea generală a federaţiei Române de rugby. Atmosfera a fost relativ calmă. După dezvoltarea acuzaţiunilor ce au fost aduse vechei conduceri, cluburile au dat un vot de blam comitetului. In faţa acestei situaţiuni comitetul a găsit că e locul să-şi dea demisia. S'a procedat la o nouă alegere şi cu mare majoritate de voturi s'au ales preşedinte: d. Gr. Caracostea, vice preşedinţi: d-nii: D. Tănăsescu şi N. Mărăscu, membrii în comitet d-nii: Octav Costacea, I. Anastasiade, G. Nicola, Al. Mărăşescu, Manole Filitti, V. Cazana, V. Fanella, Ion Beju, Th. Popovici, Lt. Aftemie, Paraschiv Ştefănescu şi ing. Lăzărescu.

Noul comitet se va întruni Duminică 19 Noembrie a. c. la orele 11 a. m. pentru a ţine şedinţa de constituire şi a proceda la alegerea Biuroului federal.

Apoi pentru a preîntâmpina scandalurile nesancţionate în ultimele partide de rugby şi pentru a proceda la o bună organizare a rugbyului nostru, adunarea generală a decis:

Timp de un an de zile d. Grigore Caracostea va îndeplini greaua sarcină de judecător unic pentru toate actele de brutalitate şi indisciplină din rugby. D-sa va judeca în primă şi ultimă instanţă, după norme pe care le va stabili din punct de vedere procedural.

Dată fiind primenirea Comitetului federal cu elemente tinere şi bine cunoscute ca pricepute în rugby şi în special în urma măsurii care scoate sancţionarea actelor de indisciplină din sfera culiselor, credem că se va ajunge la rezultate mai bune pentru propăşirea acestui sport.

R. V.

Situaţia actuală în campionatul mondial de football

Singurele calificate: Suedia şi Cehoslovacia

Campionatul mondial, care va începe la 26 Mai şi va dura până la 7 Iunie 1934 a dat prilej Italiei să facă încă odată o demonstraţie, în mare, a spiritului ei de desăvârşită organizatoare.

Deşi nu se ştie până acum cine va juca, deşi nu sunt cunoscute încă la Roma o serie de amănunte în curs de rezolvare la F. I. F. A., pregătirile continuă însă într'un tempo extraordinar în toate domeniile cari ating direct sau indirect primul campionat mondial de football disputat în Europa.

Federaţia Italiană este neliniştită însă de un singur lucru. Eliminatoriile cari vor desemna pe cei 16 concurenţi merg foarte greu. Adversarii repartizaţi pe grupe nu au căzut peste tot de acord asupra formulei după care să dispute aceste eliminatorii, ceiace nu poate în nici un caz fi de folos bunei organizări a grandioasei competiţii. Şi această îngrijorare este cu atât mai mare cu cât termenul lichidării tuturor eliminatoriilor — 1 Mai 1934 — este foarte apropiat de data începerii campionatului. Aşa că o abţinere de ultim moment provocată de o eventuală neînţelegere în vreuna din serii, ar putea prejudicia programului, care, dată fiind structura specială a desfăşurării, necesită o atentă şi îndelungată punere la punct.

Situaţia de până azi este următoarea:

Grupa 5-a: *Suedia—Estonia 6—2 (la Stockholm)*; *Suedia—Estonia forfait*; *Suedia—Lituania 2—1 (la Kowno)*; *Suedia—Lituania forfait.*

Suedia s'a calificat pentru turul final.

Grupa 9-a: *Cehoslovacia—Polonia 2—1 (la Varşovia).*

Cehoslovacia s'a calificat pentru turul final.

Grupa 10-a: *Jugoslavia—Elveţia 2—2 (la Belgrad); Elveţia—România 2—2 (la Berna). Mai este de jucat matchul România—Jugoslavia.*

De ce a eşuat raidul la Capetown

Sburătorii români revin în ţară

Raidul aviatic spre Capetown, proectat de admirabilii sburători români: căp. Mihail Pantazi, sublocotenenţii Petre Ivanovici şi Max Manolescu, însoţiţi de comandorul Cernescu, căp. Davidescu şi mecanicul Ploeşteanu, s'a soldat cu un eşec care, din fericire nu scade cu nimic din meritele excepţionale ale întreprizilor sburători români.

Inceput acum patru săptămâni, sub auspicii nu dintre cele mai roze, raidul spre Capetown urma să încheie un episod de mare îndrăsneală şi temeritate.

Cu adevărat, este deadreptul îndrăsneţ să încerci străbaterea unei distanţe pe care nu au reuşit să o acopere oameni cu rutină deosebită înarmaţi cu material din cel mai rezistent.

PE AVIONETE

Ceiace a constituit pentru unii mari sburători ai timpurilor, o irosire a forţelor, nu a înspăimântat pe oamenii noştri cari, fără să fi proectat realizarea unui record, au pornit la drum, decişi să ducă la bun sfârşit un proect care cerea tenacitate, rezistenţă fizică şi un moral excepţional.

Piloţilor români nu le-a lipsit nici una din aceste calităţi esenţiale dar, avionetele lor, adevărate jucării pe lângă materialul destinat să străbată marile pustiuri, nu au putut face faţă cererilor.

Uşoare, puţin puternice şi cu o redusă rază de acţiune, avionetele româneşti, deşi de o construcţie ireproşabilă, au trebuit să cedeze intemperiilor neprevăzute.

LA MALAKAL

Punctul atins de sburătorii români, a fost oraşul Malakal, situat în imediata apropiere a marilor lacuri africane pe al cărui aeroport au executat ultimul aterisaj.

Incă dela plecarea din Kartum, buletinele meteorologice prevedeau începutul unor furtuni neobişnuite. Cu toate acestea aviatorii români au pornit mai departe, decişi să nu cedeze decât în faţa unor evenimente atmosferice imposibil de depăşit.

Decolarea depe aeroportul din Kartum s'a efectuat impecabil dar, numai după 20 minute de sbor, intemperiile au început să-şi arate colţii.

(Continuare în pagina IV-a)